

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนซ่อมเสริมด้วย "วิธีสอนน้อง" ที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีสอนน้อง และกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีครูสอนเพียงคนเดียว

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มทดลองโดยการทดสอบค่าที (t-test)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองซ่อมเสริมของกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	n	\bar{d}	S_d	t
กลุ่มทดลอง	15	20.333	2.201	9.238 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มทดลอง พบว่า หลังการทดลองสอนซ่อมเสริม กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีที่สอนน้องมีพัฒนาการในการออกเสียงคำควบกล้ำสูงขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลัง
การทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่
เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	n	\bar{d}	$S_{\bar{d}}$	t
กลุ่มควบคุม	15	20.80	1.895	10.976*

*P < .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียง
คำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มควบคุม พบว่า หลังการทดลองสอน
ซ่อมเสริมกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีครูสอนเพียงคนเดียวมีพัฒนาการในการ
ออกเสียงคำควบกล้ำสูงขึ้น

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	n	\bar{d}	S_d	t
กลุ่มทดลอง	15	20.333	2.201	0.161*
กลุ่มควบคุม	15	20.80	1.895	

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีที่สอนน้อง ไม่สูงกว่าคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีครูสอนเพียงคนเดียว ซึ่งผลการทดลองครั้งนี้ ยังไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ว่า คะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีที่สอนน้องจะสูงกว่าคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองสอนซ่อมเสริมของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีครูสอนเพียงคนเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้